

Paul De Leeuw, Even Zoenen

ik ben de sores zat
het gemekker en geneuzel
ik voel de zinding van de stad
dus geen geaarzel en getreuzel
ik wil uit, ik zal wel moeten
want ik ben op vrije voeten
ik zag opeens het licht
ik vergeet nu de malaise
de deur die knal ik nu lekker dicht
ik wil aan mijn lijf geen polonaise
ik ga uit, ik zal wel moeten
want ik ben op vrije voeten
ik ga even zoenen
slaak jij een diepe zucht
ik voel je hete adem
en hap alvast naar lucht
ik proef een mooie mond
en lees langzaam vreemde lippen
ik sluit ook nooit meer een nieuw verbond
wil geen relaties op de klippen
altijd uit, ik zal wel moeten
want ik ben op vrije voeten
ik ga even zoenen
slaak jij een diepe zucht
ik voel je hete adem
en hap alvast naar lucht
ik ga even zoenen
de grootste zucht slaak ik
elke dag een schone lei
ook morgen ben ik van de partij
want ik ga een zoenen
ik ga even zoenen
slaak jij een diepe zucht
ik voel je hete adem
en hap alvast naar lucht